

## “ALLAH” MI, “TANRI” MI?

Prof. Dr. Mustafa TEMİZ<sup>δ</sup>

21.12.2019

*İnsan  
puta tapar, ateşe tapar, Güneş'e tapar, kahramanlara,  
zorbalara veyâ bâzı sevdiği şeylere  
tapar.*

*Taptığı zaman onlar  
ilâh, mâbud, yâni “tanrı” olurlar.*

*Daha sonra  
bunlardan cayar, cayabilir,  
taptığını tanımaz olur,  
o zaman onlar da  
iğreti<sup>1</sup> alınmış  
mâbüdiyet ve tanrılık özelliklerini kaybederler.*

*Hâlbuki insanlar,  
ister Allah'ı (CC) mâbut tanısınlar,  
ister mâbut tanımasınlar,  
O bizzat mâbuttur.  
O'na her şey ibâdet ve kulluk borçludur.  
Hattâ O'nu inkâr edenler bile,  
bilmeyerek olsa dahî olsa,  
O'na*

---

<sup>δ</sup> Yazar, *particilik taassubunu* reddeder, **Türkiye Gemisi**'nin batmamasının garantisinin, İslâmî istikâmet doğrultusundaki çalış-malarda olduğuna inanır ve bu nedenle İslâmî istikâmeti benimseyenlerin tarafındadır. Yazar hakkında daha fazla bilgilenmek isteyenler, aşağıdaki internet adresini **uklayabilirler**:

[http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20\(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015).pdf)

<sup>1</sup> *iğreti* : Eğreti (*sıfat*)

Eğreti: 1. Belirli bir süre geçtikten sonra kaldırılacak olan, geçici... 2. İyi yerleştirilmemiş, yerini bulmamış olan... 3. Geri verilmek üzere alınan, ödünç... 4. Takma olan... 5. Uymamış, yakışmamış olan... 6. Bir yerde, hemen kalkıp gidecekmiş gibi oturmak, bir yere şöylece ilişmek... 7. Bir yerde kısa bir süre kalmak, geçici olarak oturmak...

kulluk etmek  
zorundadırlar.

*Araştırma mantığına göre  
iddiâ edilebilir ki  
özel isimler,  
kısmen de olsa,  
cins isimlerinden önce gelir.  
Daha sonra  
bir veyâ birkaç niteliğin ifâde ettiği  
benzer  
yönlerle cins isimler oluşur.  
Bundan dolayı,  
her özel ismin bir cins isminden veyâ nitelikten alınmış  
olduğu iddiası  
geçersizdir.*

*“Allah” yüce sözü,  
bilginlerin çoğuna göre,  
hemen söylenmiş bir sözdür ve türememiştir.  
Bu yüzden bu yüce isim,  
lisan açısından da adının sâhibi gibi,  
bir ezeliyet perdesi içindedir.  
Dolayısıyla,  
“Allah” kelimesi,  
diğer  
kelimelere benzemez.  
Târihte hiçbir şeye  
“Allah” kelimesi,  
isim olarak*

verilmemiştir.  
“Allah” yüce sözüne  
“İsm-i Âzam” diyenler de  
vardır.

“Allah” isminin  
her kelimesini baştan başlayarak,  
birer birer azaltsanız,  
geriye kalan her bir kelime,  
yine Allah’ın (CC) adı olur.  
Şöyle ki,  
kelimenin başından başlayarak,  
“Allah” kelimesinin Arapça yazılışındaki harflerinden  
bir L harfini kaldırırsanız geriye,  
‘lillah’ kelimesi kalır.  
‘Lillah’ da Allah (CC)  
demektir.  
‘Lillah’ kelimesinden bir L harfini daha kaldırırsanız,  
geriye ‘lehû’ kelimesi kalır.  
‘Lehû’ da Allah (CC)  
demektir.  
‘Lehû’ kelimesinden bir L harfini daha kaldırırsanız,  
geriye ‘hû’ kelimesi kalır.  
‘Hû’ da yine Allah (CC)  
demektir.  
‘Hû’ kelimesinden bir L harfini daha kaldırırsanız, geriye  
yalnızca ‘h’ harfi kalır.  
‘H’ de yine Allah (CC)  
demektir.  
Tasavvuf erbâbının

*Allah'ı (CC) 'H' ile zikretmek için,  
Arapça'da 'O', yâni 'Allah' anlamına gelen,  
'Hû' sözü ile zikrettiklerini ve de  
câhillerin çoğunun,  
bu yüzden bu şekilde  
Allah'ı (CC)  
zikredenler için  
çoğu kere,  
'Hû çekiyorlar'  
dediklerini  
belki  
duymuşsunuzdur.*

*Soluyan her canlı da (h) sesini çıkarır.  
Bunu,  
en güzel ve açık bir şekilde,  
özellikle sıcak günlerde,  
dillerini dışarı çıkararak soluyan,  
köpeklerde  
daha kolay olarak  
görebilirsiniz.*

*Yâni  
demek oluyor ki,  
soluyan her canlı da (h),  
sesini çıkarır;  
her (H) sesi ile Allah (CC)  
demektedir,  
Allah'ı (CC) zikretmektir.*

*Sonuç olarak bütün canlılar,  
ister inansınlar,  
ister inanmasınlar ya da  
ister şuurlu olsunlar,  
isterse şuursuz olsunlar,  
her bir nefes alış-verişlerinde,  
her an Allah'ı (CC)  
zikrederler / zikretmektedirler.*

*Bu demektir ki  
her an  
bütün canlıların canlılıkları,  
Allah'in (CC) zikriyle sürdürülmektedir.  
O'nun zikrinden kesildiklerinde  
canlılıkları ortadan kalkar.*

*Meselâ,  
“Zikri biten bir geyik,  
avcının bir kurşununa hedef olur ya da  
zikri biten bir balık,  
avcının oltasına veyâ  
son nefesini  
vererek ölen bir insan,  
Azrâil'in pençesine takılır”  
Dolayısıyla  
bütün canlılar her an,  
Allah'in (CC)  
“**El-Hay-Hayat Verme**<sup>2</sup>”  
isminin tecellîsine  
muhtaçtırlar<sup>3</sup>.*

---

<sup>2</sup> Hay: Hiç bir şeyden gâfil olmayan, hatâ yapmayan, kâinatta kendisinden hiç bir şey gizli olmayan demektir.

*Tam bu noktada,  
bilinçli olarak,  
o “Hak” ya da  
“Allah Düşmanlığı” yapan  
kâfir “müsveddelerine” sormak gerekiyor,  
“Hadi,  
ellerinizden geliyorsa,  
O’nu  
zikretmeyin bakalım!”  
diye...*

*Cümle âlem yoğ iken ol var idi,  
Yaratılmıştan ganî cebbâr idi.  
Vâr iken ol, yok idi ins-ü melek,  
Arş-ü ferş-ü Ay-ü Gün hem nuh felek...*

*Sun’ ile bunları ol vâr eyledi,  
Birliğine cümle ikrar eyledi.  
Kudretin izhâr edüp hem ol celîl,  
Birliğine bunları kıldı delîl.*

*“Ol!” dedi bir kere vâr oldu cihân,  
“Olma!” derse, mahv olur ol dem hemân.*

---

<sup>3</sup> <https://www.milatgazetesi.com/din-ve-aile/ya-hayy-cc-esmasinin-manasi-ve-fazileti-nedir/haber-176827>